

יוצרי התיירות לא חלמו לעשות סרט בלי תיפטריוטי. להיפך. הם התכוונו לתאר את גבורת הצבא הישראלי, את חייליו העשויים ללא חת, המוכנים לחרף נפשם למען המולדת, לצאת אל מעבר לגבול כדי לקחת בשבי אויב מסוכן, והמצליחים אפילו להיות אנרי שיים וטובים, ולא להרוג את השבוי שלהם.

ולוא עשה את הסרט מיכה שגריה, אפשר היה לחשוב שהוא נעשה עליזי מינהלי ההסברה, או לפחות שירות-השידור. לכן נר אה תמה שדחיקא סרט כזה לא זכה לתמיכה מהצבא. הצבא לא הסכים לספק לסרט, אפילו תמורת תשלום, ציוד צבאי, רכב ומדים.

מי נבחר? ברור קצר גילה את הסיבה לכך. בהתיירים יש שני גיבורים ראשיים. האחד הוא סרן בצבא (ואב רחוק) והשני הוא גיבור פעילות-התגמול (אילי גורליצקי). בעת המסע שלהם אל מעבר לגבול מתברר שגיבור פעילות-התגמול הוא חייל הרבה יותר טוב מהמפקד האמיתי. כשהשניים מגיעים למשל, לביתו של הפדאי, אותו הם מתכוונים לשבות, נשמע רעש מאחור. המפקד קם נבהל, דורך מיד את רובהו ומתכוון לירות. הגיבור האמיתי יוצר בעדו.

לאחר שהם לוקחים את השבוי, רוצה ה' מפקד האמיתי לקשור את ידיו, ואילו ה' גיבור האמיתי משכנע אותו שאין צורך בזה. המפקד מכיר פחות טוב את הדרכים, הוא פחות בטוח בעצמו, יותר נפחד.

הצבא לא היה מוכן להסכים לקצין מסוג זה. "בצבא אין קונפליקטים", אמר אחד ה' קצינים שקרא את התסריט. "איך אפשר לי הביא נער לטירונו, וללמד אותו על עליונות הפיקוד, אם מראים לו כך את הקצינים."

סרטים

נאצים טובים ורעים

ליי הגנרלים (חג, תל-אביב, ארצות הברית) אילו במאים הוליוודיים, מסוגו של

אנסול (האם את אוהבת את ברהאמס) ליט' באק, היו בוראים את העולם, היו יכולים ילדים בני שלוש לנהל אותו, ובגיל שבע יכולים היו כולם למות, שבעיניים, מרוב שיעמום.

העולם, כפי שהוא מתואר בגיל הנראלים, הוא פשוט, כמו אוטרצ'צ'צ'צ'צ'צ' יש בו נאצים טובים, ונאצים רעים. הנאצים הטובים ניסו למרוד בהיטלר, ואילו הנאצים הרעים היו מסורפיימיין.

מה זה נאצי רע? זה בן-אדם העושה כל הזמן העויות בפרצוף. חולה נקיין. לובש כפפות שחורות. לא סובל שהוא לבש מדי רוצח זונות מסכנות, וחותר אותן לחתיכות קטנות. מי שלא נחש עד עכשיו, יהיה מעוניין, אולי, לדעת שהנאצי הזה הוא גם חולה-מין.

בהתחלה נראה הסרט כמו משהו בלשי. זונה פולניה נרצחה. אחד השכנים, שראה את הרוצח בחושך, יודע לספר שהוא לבש מדי גנאל. רק שלושה גנאלים לא היה באותו לילה אליבי, וקצין צעיר ונמרץ יוצא לפענח את התעלובה.

צדק מוחלט לגמרי. אחר כך מסתבר שהבמאי מנסה לספר לצופים על מהות הצדק המוחלט, ועל הקשר שבין המהת מיל' יוני אנשים לרצח זונה עלובה. אבל הוא רוצה גם לספר, תוך כדי כך, כמה סיפירי-אהבה, בעיות של הורים וילדים, לצלם המון קלודיאפים של פיטר אוטול ועומר שריף, ולמרות שהוא עושה את כל זה במקצועיות רבה, במקצב מהיר, באופן מגוון ובלתי-משעמם, הרי אין לו די זמן כדי לספל ב' עומק וביסודיות בכל אחד מנושאי הסרט, ולכן, ברגע שיוצאים ממנו שוכחים את כל מה שהיה בו, מלבד פניו של פיטר אוטול.

הכר ביחד

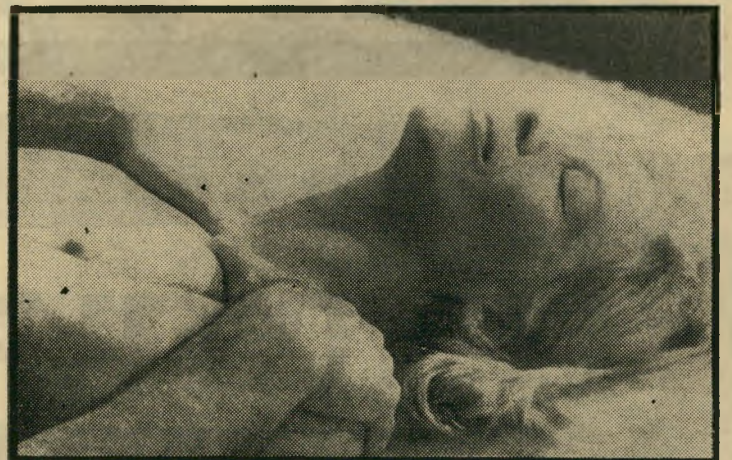
המרנג שלא הזר (ארמון-דוד, תל-אביב; גרמניה—צרפת) הרעיון לקוח מהמרנג שחזר מן הכפור. הצילומים לקוחים מ' סרטיו של רוברט (הנידון למות ברח) ברסון. הסיפור דומה לכל סיפורי הריגול ביחד: כוד ען אמריקאי מפורסם נאלץ לנסוע לגרמניה

מיין שאינו מינו

בסרט שלושה ימים וילד, שאחד מנושאי העיקריים הוא המין, החליטו המבקרים שהמין אינו חיוני, כמו שגם בחלקים, שבמרכזו נמצא התסביך המיני של ה' גיבור, הוחלט שהמין אינו הכרחי.

★ ★ ★

מעניין מה עושים כל האנשים הללו, שהמין הוא כלי-כך לא חיוני בשבילם?



אינגריד טולין ב'המלחמה נגמרה'

משוחחים על שמינוזה, אולי? אילו, במקום המין, היתה צנוורה על מתה, או על הומרו, היו אומרים שה' קומדיות של בורביל הן טובות, רק ה' הומרו לא כל-כך חיוני שם. או שגיימס בונג מצויין, רק המתח שם מיותר, לא במקומו.

תמונות-העירום של אינגריד טולין, שהג' ען ארצה, והסרט שלה, שיוקרן בקרוב בארמון דוד, מוכיחים שהמין הוא דבר בהחלט טהור ויפה. מה שבאמת אינו חיוני להמלחמה נגמרה זה הצנוורה.

הכרחית להצגה, ובזמן האחרון התברר שגם בסרט הפחד יש חלק גדול שאינו הכרחי לסרט. מוזר לציין שהדבר המשותף לכל ה' דברים הבלתי-הכרחיים הללו הוא דחיקא המין. בסרט הפחד, שהנושא המרכזי בלתי-חיוניים, יש הרבה מאוד דברים ש' הוא אונס, יש הרבה מאוד דברים ש' הוא אונס, יש הרבה מאוד דברים ש' הוא אונס, יש הרבה מאוד דברים ש' הוא אונס, יש הרבה מאוד דברים ש' הוא אונס, יש הרבה מאוד דברים ש' הוא אונס.

פ

תנועה סטודנטית נחיינו

המיבצע נמשך. חברי התנועה, המרי בניס לטול חלק בהפצת תחויות המיבצע, מתבקשים לפנות ליחאל, במזכירות ה' תנועה בתל-אביב (רחוב קרליבך 12), ולקבל מידיו את התוויות והומרי-ההסברה. חברים הרוצים לצאת לפעולה זו במאור-גן, יתכנסו במזכירות, ביום שישי זה, בשעה 1 אחרי הצהריים.

בחיפה

ביום המישי 20 באפריל, בשעה 8.30 בערב, בבית יוסי אתגר (רחוב זלמן שניאור 14, נהה-שאנן), תתקיים פגישת סטודנטים עם נציגי הנחלת התנועה. מוזמנים סטודנטים. חברי התנועה ואוהדיה.

בית-הספר המרכזי לפעילים החוג המדיני המרכזי

הפגישה השניה תתקיים ביום רביעי, 19 באפריל, בשעה 8.30 בערב, משתתפי הקורס מתבקשים לודיק, ולרשום בפניהם כי ההרצאות יתקיימו באופן קבוע בכל יום רביעי, באותה שעה.

ברמת-גן

ביום המישי 20 באפריל, בשעה 8.30 בערב, באולם העשור (ליד קול-נוע נוגה בגבעתיים) ירצה שלום בהן על הנושא הייתכן שלום עם סוריה? הקהל הרחב מוזמן.

קרן הכוח החדש

בימים הקרובים יופצו פנקסי ה' התרמה — החברים יוכלו לקבלם ב' חטיבות.

חוג המטיילים

הרוצים להצטרף לחוג ההולכים ברגל — יכתבו למזכירות, תוך ציון פרטי-הם האישיים.

היכון לטיול הגדול לעיר. שריין יך כבר עתה את יום השבת, 6 במאי, לטיול זה יחד עם בני-משפחתך וידידיך. פרטים בגליון הקרוב.

חבר

אם לא שלמת עדיין את תרומתך החודשית — עשה נא זאת מיד בדואר. הכסף דרוש לתנועה!



המזרחית כדי להשיג ידיעות סודיות ממדען רוסי, הוא עוד לא מצליח להשיג את הידיעות, וכבר תופסים אותו ומתחילים לשתוף לו את המוח. אחר-כך מתברר שזאת היתה טעות, ונתנים לו ללכת ואז מתברר שכל הידיעות שהוא היה צריך להשיג לא שוות בעצם כלום, לכן מנסים לתפוס אותו ולשכנע אותו לעבוד למען ברית-המועצות, אבל הוא לא רוצה, אז שולחים אחריו מרגל כדי שירגל את הסודות המדעיים שלו. אבל הוא מנסה לברוח, ונכנס לשדה מוקשים. אחר-כך קורים עוד המון דברים, ויש רושם שראול לוי, הבמאי, לא רק העתיק קטעים שלמים מכל מיני סרטי ריגול ולא-ריגול, אלא גם שכח לצרף אותם לסרט אחד.

יומן החדשות

כל מי שמצב הקולנוע הישראלי נוגע ללבו, צריך לחכות בכליון עיניים לחודש מאי הקרוב, שבו יחלו הצילומים של התקופה. לפי שמו של הסרט אי-אפשר לראות עליו שהוא מאורע כל כך גדול בחיי הקולנוע הישראלי. גם לא לפי נושאו: סיפורו של אדם הבולע גולות-נעורים, והופך צעיר ב' עשרים שנה. לכן כל המעוניינים צריכים להסתפק בשמו של כותב הסרט, נסים אלנו, ושמו של במאי הסרט, דוד פרלוב.

אומרים ש'יוני בן' היא בחורה פור-טוגנית מאוד. אותו דבר אומרים גם על שמוזיק קראוס ואריק איינשטיין. ובמיקרה שלהם יש על כך גם הוכחות. לכן החליטו כל השלושה לא להסתפק בהצלחה הבימתית שיש להם, בתור שלישיית החלוצות הגבוהים, אלא להפוך את ההצלחה הזאת להצלחה קולנועית. הם יופיעו יחד בסרט עליו מלא שירה וצבעים, שיימשך חצי שעה, ויוקרן בארץ ובחוץ-לארץ. הנושא של הסרט, שיכתב בידי עמוס קינן, יהיה שלישיית החלוצות הגבוהים, והגיבורים הראשיים שלו יהיו שמואלק גיוני ואריק.

מספר הנערות החולמות להיות כוכבות-קולנוע, הולך וגדל. פעם כשבמאי היה מחפש שחקניות היו מופיעות בפניו עשרים שלושים נשים. ביום הראשון כשפירסם אב' רהם (פשוט) דשא מודעה, בה הוא מחפש בחורה לתפקיד ראשי בסרט, צלצלו אליו עוד באותו יום, מאה בחורות. והטלפון המ' ש' צלצל ללא הפסק גם לאחר שעות ה' עבודה. התגלית החדשה שחתלה בעקבות כל הטלפונים הללו חצתוך להיות בתו של סורבללו הגדול, בקומדיה ריאליסטית המס' פרת על משפחתו מרובת הילדים של סורמי ללו, החיה בשכונת-התקווה, או שכונת דימה.

תוריק

סרטים שצריך לראות

אדם וגורלו (פאריז, תל-אביב) סרטו היפני של קוראסאווה, על אדם זקן המחפש את משמעות החיים, כמה חודשים לפני מותו. הסרט מורכב משני חלקים: בחלק האחד מסתובב הזקן, שהמוות נשקף כבר מעיניו, ברחובות, בבארים, בין המוני אני-שים חיים שמחים חוגגים, ומחפש משהו להיאחו בו. בחלק השני אפשר לראות בעד-רת פלש'ב' איך הצליח לצאת מהשיגרה ה' מונטונית של החיים, ולעשות משהו בעל-ערך. סרט שחובה לראות, וחובה ליהנות ממנו.

נבר ואשה (ברייטה, תל-אביב; מאי חיפה) אהבה בין שני אנשים מבוגרים.

סרטים שרצוי לראות

גמכים (אופיר, תל-אביב; ארמון, חיפה) עליו, משעשע, מלא הפתעות, סיפור על שני שודדים שאינם יודעים לשדוד, ומנסים בכל זאת לעשות זאת בביתו של המיליונר הע' שיר ביותר בעולם.

סופו של כושחק (אוריון, תל-אביב; הבירה, ירושלים) וואדים אהב את האהבה ומתאר אותה באהבה רבה. גיין פונדה ה' נפלאה מתאהבת בכנה החורג, מקסיב, וכי' לה איתו בכל מיני מקומות צבעוניים, מקסי' מים ביופיים.

הפחד (גת, תל-אביב) מי שאהב ריאליז' זם מסוגנו, בעיות אונס, חרפה, כבוד, המשפחה, חטא ועונש בכפר קטן ונידה, מי שאהב אוירה אמנותית, הבולטת גם לעיני מי שאינו מבין באמנות, ייתה באור. היאנג-צ'יה הגועש (סינרמה, תל-אביב) תחילת המהפיכה הסינית, מתוארת בצורה מקצועית מזהירה על-ידי רוברט וויו, הנעזר בסטיב מקויין, בתפקיד מלח אמריקאי פשוט. דוקטור ז'יוואגו (פאר, תל-אביב) סרט שכבר אינו זקוק להסברים והמלצות. שרושה ימים וילד (מקסי, תל-אביב) שלושה ימים של זכרונות מאהבה ראשונה, בסרט ישראלי, ברמה בלתי-ישראלית.